

PO SVETU KATOLIŠKEM

Sv. Oče o dobrem in slabem filmu. Kinogledališča so postala zadnji čas ponekod pravcati gnezdišča kvarjenja in zapeljevanja ljudi, osobito mladine. Spričo tega je izdal papež Pij XI. početkom junija posebno okrožnico o filmu. V njej pohvali velike napore in tudi uspehe ameriškega katoliškega društva za pobijanje slabih, nemoralnih filmov. Potem poudarja: Potrebno in nujno je, da se v industriji in trgovini filmov uveljavijo vsi napredki umetnosti, znanstva in tehnike, in sicer tako, da bodo kot pravi darovi božji služili v prvi vrsti božji časti in blagru neumrjočih duš. Toda danes smo opazili, da so se napredki umetnosti, ki so v filmski industriji prišli do izraza, izkazali za silno nevarne za vero in moralo, tem bolj nevarne, čim večji je napredek. Nevarnost preti od takih filmov celemu narodu. Zbava, ki jo nudijo taki filmi, jemlje ljudem vsak smisel za sramežljivost, čast in moralo ter daje osobito mladini povod in pobudo h grehu. Narod, ki svoj prosti čas uporablja za takšno zabavo, je v največji nevarnosti, da bo izgubil svojo največjo narodno silo. Polja zapeljevanja s slabim filmom so široka in vedno bolj rastejo, ker je ta zabava razširjena po vsem svetu. Nasprotno pa dobri filmi navajajo k resnemu in globljemu razmišljanju, razširjajo plemenite ideale, dajo pobudo za plemenita čuvstva, širijo znanje in posredujejo višjo omiko. Taki filmi navdušujejo za resnico in prave čednosti, pomagajo k medsebojnemu spoznavanju med narodi ter človeške stanove drug drugemu približujejo. V 2. delu okrožnice daje sv. Oče ta-le navodila: »Dušni pastirji morajo za to skrbeti, da bodo verniki vsako leto slovesno obljubili, da se bodo strogo izogibali vsakemu filmu, ki bi žalil resnico in moralo krščanstva. Ta obljuba naj se dobi od vernikov s pomočjo dušnopastirskih sredstev, s pomočjo šole in katoliških družin. Škofje pa naj se v ta namen poslužujejo tudi katoliškega tiska, ki naj obrazloži pravilnost in učinkovitost take slovesne zaobljube. Toda ta obljuba bo imela uspeh samo tedaj, če bo ljudstvo točno vedelo, kateri filmi so dobri in kateri niso. V ta namen je treba skrbeti za redno objavo posebnih listov dobrih in slabih filmov. Katoliški tisk mora tukaj pomagati. Sv. Oče želi, da škofje ustanovijo poseben trajni filmski urad za vsak narod posebej. Dolžnost tega škofijskega filmskega urada bi bil, da sestavlja liste dobrih in slabih filmov ter skrbi tudi za ustanovitev župnijskih kinodvoran kakor kinodvoran po raznih družinah, kjer bi se igrali izključno dobri filmi. Filmske urade naj vodijo ljudje, ki so v filmski stroki izurjeni, a so pri tem dobri katoličani.«

Moralna hinavščina. Omenili smo že v našem listu preganjanje redovništva v narodno-socialistični Nemčiji. Kakšen namen ima to preganjanje, kaže organizirano razbodbijanje teh stvari po široki javnosti. Narodno-socialistična glasila v Nemčiji in izven Nemčije — med njimi celjska »Deutsche Zeitung«, dedinja idej vsenemških sovražnikov rimo-katoliške cerkve — uživajo v tem, da morejo na

dolgo in široko poročati o »moralnih grehotah« v vrstah katoliškega redovništva. V resnici pa gre za nekatere slučaje, s katerimi se peča sodišče v mestu Koblenzu in v katerih so se pregrešili nekateri laični bratje (ne-duhovniki), ki so bili zaposleni v oskrbi slaboumnikov. Prešteješ jih lahko na prste ene roke, ki so pod težko obtožbo, nekateri so bili že prej izključeni iz reda; narodno-socialistični listi pa poročajo tako, kakor da bi šlo za stotine. Zoper tiste, ki so se v resnici pregrešili, postopa vrhovna cerkvena oblast, ki je poverila nalogo preiskave, odnošno v slučaju dognane krivde, tudi kazni škofu v Trieru. Trierski škof se peča že nekaj mesecev z vizitacijo vseh, ki pridejo v tem oziru v poštev, in pri tem ga podpirajo odlični redovniki sami. Cerkvena oblast bo torej sama uredila to zadevo, kakor to zahteva cerkveno pravo. Značilno pa je hinavsko zavijanje oči narodno-socialističnih moralnih farizejev, ki bi boljše storili, ako bi pometali pred svojim pragom. Saj je vendar znano vsemu svetu, kakšne tovrstne moralne pregreške je zagrešil nekdanji velikaš narodno-socialistične stranke Röhm in njegovi kompanjoni. Sedanje narodno-socialistično hujškanje, ki ga v Nemčiji vodi samo propagandno ministrstvo, ima namen škoditi s klevetami ugledu katoliškega redovništva in cele katoliške cerkve. Pri tem pa ti hujškači ne pomislijo, kako s takim hujškanjem, ki povečini temelji na samih klevetah, kvarijo moralo mladine. Münsterški škof Gallen v svojem pastirskem listu

NOVICE

Osebnosti.

TRIJE ZLATOMAŠNIKI.

V naši škofiji bodo obhajali zlati naši jubilej d. e. 16. julija trije odlični duhovniki in sicer:

Jožef Čížek.

Zlatomašnik Jožef Čížek, dekan in častni kanonik v Jarenini, se je rodil 21. X. 1864 na Pilštajnu iz res prave krščanske in vzgledne rodbine, ki je dala tri duhovnike, od katerih živi samo še g. jubilar. Franček je bil misijonar, je zgodaj umrl in je pokopan v Rimu. Drugi brat Lojze je bil dekan in župnik v Slovenjgradu in je umrl pred par leti. Jareninski gospod kanonik je pri polni moči in vrši pastirsko službo obsežne jareninske župnije. Znan je kot neustrašen narodnjak, saj je moral radi narodnosti med vojno okusiti trpljenje ječe v Gradcu. Po vojni je med prvimi oskrbel župni cerkvi nove zvonove in je tudi cerkev dal lepo prenoviti. Daleč naokrog je znana njegova gostoljubnost. Med sobrati in verniki uživa sloves gorečega in za čast božjo vnetega dušnega pastirja. Za njegove velike zasluge, saj že deluje v Jarenini 38 let, ga je odlikoval škof z imenovanjem za častnega kanonika in kralj z redom Svete Save IV. stopnje.

Jernej Frangež.

G. župnik in konzistorijalni svetnik J. Frangež je tudi kot zlatomašnik v dušeskrbi pri Sv. Marjeti ob Pesnici, kjer bo

**Zobni kamen —
velika nevarnost!**

**Zoper to
pomaga**

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

DOMAČI IZDELEK

to-le poudarja: »Z žalostjo se čudimo takemu načinu poročevanja, ki predstavlja za mladino veliko nevarnost, za vse poštene ljudi pohujšanje, za vse člane omenjenih redov pa težko razžalitev. Storjena je velika izjema v navadnem poročevanju o takih stvareh, ko se navadno štedijo imega in društva.« Ta izjema pa dokazuje, koliko je sovraštvo narodnega socializma zoper katolicizem.

slavil prihodnje leto 40letnico župnikovanja. Rodil se je 8. III. 1859 v Framu. G. jubilar je v dolgih letih mnogo stori za oplešanje hiše božje, veseli se obče priljubljenosti in je na glas kot izboren katehet. Svetnika Frangeža poznata Maribor in okolica radi njegove ljubeznivosti in izredne gostoljubnosti. Zlati mašniški jubilej bo obhajal, obdan od svojih ovčic, ki so mu udane od srca in so ponosne, da jih vodi proti večnemu cilju tako odlični, vzgleden in goreč pastir. Jubilaru je podelil škof naslov konzistorijalnega svetnika in od kralja je prejel red Sv. Save IV. razreda.

Martin Ulčnik.

Tretji letošnji zlati jubilar je gospod Martin Ulčnik, upokojeni župnik pri Sv. Florjanu v Doliču. Rodil se je 20. X. 1860 pri št. Petru pod Sv. gorami. Njegov župni brat je bil župnik na Rečici. Gospod zlatomašnik je oskrboval kot dušni pastir Sv. Florjana od leta 1898 do pred enim letom, ko je stopil v pokoj, v katerem pa je še vedno pridno na delu za večni blagor šentflorjanskih faranov, katerim je bil župnik toliko let. G. Martin je goreč ter vzgleden duhovnik. Radi občudovanja vredne skromnosti je ostal župnik na enem mestu, kjer mu je vse vdano, ga ljubi ter spoštuje kot požrtvovalno delavnega duhovnika in zaslužnega javnega delavca.

Še krepko zdravi zlatomašniški trojček častita iskreno »Slovenski gospodar« z željo, naj ohrani ljubi Bog zlate jubilarne še znanprej.